

ОСТАННІЙ, ХТО ЗАЛИШИВСЯ

Ми живемо в епоху, яка оспівує рух, швидкість, безперервні зміни. І все ж, спостерігаючи за своїм життям, найглибший слід залишили не ті, хто біг найшвидше. Це були ті, хто залишався — вірний принципу, обов'язку, обіцянці, людині. Довгий час я плував успіх із рухом. Потім я виявив, що просуватися вперед не обов'язково означає віддалятися. Іноді це означає залишитися.

Безперервність треба будувати день за днем, без оплесків, у невидимій частині життя, яку майже ніхто не бачить. Є сезони завоювань, а потім приходять сезони опору, де питання не в тому, як далеко ти можеш зайти, а в тому, як довго ти можеш залишатися присутнім.

Я знав людей, які побудували надзвичайні кар'єри й не змогли побудувати стосунки. Залишатися — це не географічне питання. Це моральне питання — ти можеш десять разів змінити країну і залишитися вірним тому, що важливо, або прожити все життя на одній вулиці й зрадити кожен принцип, який маєш.

Коли приходять труднощі, швидко виявляється, хто готовий залишитися. Якість життя рідко залежить від кількості людей, яких ти зустрічаєш. Вона залежить від кількості тих, хто залишається, коли дорога стає складною. Можливо, життя запитає нас не про те, скільки місць ми перетнули, а простіше: коли настав момент залишитися, де ти був? Моя відповідь не ідеальна. Але вона чесна. Я залишився.

Ferdinando Frega
Gillette Man